

ensartet Fradrag betyder en Formindskelse i Indtægt af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu kan man naturligvis sige — og jeg er selv af den Mening —, at dette Lovforslags Gennemførelse vil betyde en forøget Indtægt for Statskassen, men man skal samtidig huske paa, at selve Vurderingen er meget dyr, og skal vi have Vurdering hvert tredje Aar, bliver det en meget dyr Foranstaltning. Den Vurdering, vi nu skal have i 1916, bliver endnu dyrere end ellers, fordi vi skal have en Jordvurdering samtidig, og det er indlysende, at Overskyldraadet — saaledes som det ogsaa er sagt — maa kræve sagkyndig Medhjælp i udstrakt Grad for overhovedet at gennemføre i en rimelig Tid baade Ejendomsskyldvurdering og Jordvurdering. Jeg har ogsaa fuldkommen Sikkerhed for, at Overskyldraadet deler denne Betragtning. Det er ingenlunde en let Opgave, som lægges paa Overskyldraadets Skuldre, og naar Raadet er gaaet ind paa at foretage en saadan Jordvurdering samtidig med en almindelig Vurdering, maa man huske, at det i en vis Forstand er noget, som ligger udenfor dets Omraade, og som man ikke i og for sig kan paabyrde det. Men naar Overskyldraadet er gaaet ind derpaa, maa det kræve Assistance. Dyr bliver Foranstaltningen. En Vurdering som den i 1916 koster ikke under 1 Mill. Kr., men snarere 1,200,000 Kr., hvoraf ganske vist Statskassen ikke betaler det hele, men den vil dog bebyrde ogsaa Statskassen med en stor Udgift.

Jeg vilde i og for sig ikke have været utilbøjelig til at foreslaa, at man i alt Fald for et enkelt Aar satte Promillen saa meget op, at man fik Vurderingen betalt, og naar jeg ikke har gjort det, er det, fordi jeg vilde holde mig indenfor det tidligere Lovforslags Rammer og ikke har nogen særdeles stærk Tro til, at et saadant Forslag lader sig gennemføre. Jeg er i Mod-sætning til andre Talere ikke utilbøjelig til overhovedet at foreslaa Promillen sat op, men at gøre det nu vilde efter min Mening være en tom Demonstration. Jeg har den Opfattelse, at man ikke vilde kunne komme igennem med et saadant Forslag baade i det høje Folketing og i det høje Landsting, men rationelt set synes jeg, der ikke var noget at indvende derimod. Thi vel hedder det sig, at Statskassen vil tjene ved en ny Ejendomsskyldvurdering — og det er jeg, som sagt, enig i —, men hvad tjener den ved? Ved det, at der nu lægges et retfærdigt Grundlag for selve Skatten. Hvis nemlig Handels-

værdien af de forskellige Ejendomme er steget betydeligt — og jeg mener som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds, at den er steget betydeligt —, er det, naar man skal betale Skat af sin Ejendom, kun retfærdigt, at man betaler af den virkelige Handelsværdi og ikke af den, som fandtes i 1909. Og jeg er ikke en Gang sikker paa, at alle Vurderingerne var saa nøjagtige den Gang, som de burde være, altsaa at de alle faldt saadan ud, at man ramte Handelsværdien fuldstændigt. Derfor, naar man nu gaar til en ny Vurdering lidt tidligere, end den skulde komme — der er dog kun 3 Aars Forskel —, lægges der et retfærdigt Grundlag for Skatten, intet andet. Man kunde, naar man vilde, meget vel samtidig forhøje Skatten, og naar dette ikke foreslaas af Regeringen, er det ud fra den rimelige Forudsætning, at det vilde gøre det endnu vanskeligere at gennemføre Lovforslaget, end det maaske alligevel kunde være, endskønt det her i Tinget har faaet almindelig Tilslutning.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds berørte ved Finanslovsforslagets første Behandling Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved en Vurdering til næste Aar ikke burde tage Afstand, om jeg saa maa sige, fra de Jordpriser, som der er i Øjeblikket eller i alt Fald i Øjeblikket gives for Ejendomme. Jeg tør maaske sige saaledes, at jeg har den Mening, som andre Talere ogsaa har, at naar disse meget store Priser betales i Øjeblikket, skyldes det fuldt saa meget, at Værdien af Avl og Besætning i indeværende Aar er steget særlig, som det, at selve Ejendommene er steget. Jeg har haft Lejlighed til at gennemgaa en Række Salg i 1915, og saa vidt jeg kan konstatere efter de Oplysninger, der gives, er det ikke for selve Ejendommene med Bygninger og Jord, der betales de høje Priser, men det er Avl og Besætning, delvis ogsaa Inventar, som synes Køberne at staa i saa høj Værdi, at de giver en Betaling langt ud over Ejendomsskylden. Og Ejendomsskyldværdisætningen tager jo aldrig Besætning, Avl og Inventar med. Derfor tror jeg ikke, at Spørgsmaalet har saa stor Betydning, som det ærede Medlem ved Finanslovsforslagets første Behandling vilde tillægge det. Men jeg har paa Foranledning af dette Lovforslags Udarbejdelse haft en Forhandling med Overskyldraadets Formand, og han var enig deri, at man naturligvis ikke i den enkelte Skyldkreds skulde lægge den muligt opskruede Ejendomsskyldvurdering af en enkelt